

לה:

החולץ ליבמתו פרק רביעי יבמות

מסורת הש"ס

(א) וברכות ח: (ב) וברכות
מא: (ג) וברכות ד: קדוש
ל: כי: ח: ט: פי'
ל: וסדרין ג: שמינית
כ: ועם' כוס' דיה
ל: וברכות ח: מנחת
ל: ע: חולק קדו:
מנחתו ל: (ד) וברכות
ל: ועם' ח: חס' כס'
הסדרק והספיק והספיק
ל: כספיו חס' חס' סג'
ל: כספיו חס' חס' סג'
ל: חס' חס' חס' חס'
ל: חס' חס' חס' חס'
ל: חס' חס' חס' חס'
ל: חס' חס' חס' חס'

תורה אור השלם

ו. כי ישבו אחים יחדו
ומת אחד מהם וכן אין
לו לא תהיה אשת המת
התחוצה לאיש נר יבמה
ובא עליה ולקחה לו
לאשה ויבמה:

גליון הש"ס

תשוב' ד"ה תגלי מילתא
בס' דאסר לקמן דף לז
בס' ד"ל דף קיז ע"ב

הגהות הב"ח

(ט) נס"א איבער איהם
קאמ, וואס איבער איהם
איבער איהם קאמ ר'
יוחנן סבר וכן אין וכו'
ע"ן עליו ואיבער
איהם סברא ר' יוחנן
סבר אם יבא וכו' לא
אמר איהם דני יוחנן
פ"ה

מבוא

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

החורלין. הוא מוסר בקרובותיו. לזלו חלילה היה דהא לא בעי:
קרובותיו וקרוביו מפרס לקמן במתני: ומ: הכן דנאקרות
על האיש ממחמת אשתו וקרוביו שנאסרים על האשה ממחמת בעלה:
אם אין הולד של קיימא. שהיה נפל: וחיציין בקרבן. שנעל אשת
אח שאם אשתו נפלה: וחיציין בקרבן. הולד נשר.

ממה נפשך: גמ' אינע זריכה חליה
מן האחין. דאך חליה מעליהם הוי:
שמה חליה. היכא דהפיה דאגלא
מילתא דבת חליה הוי: מדרבנן
ולומרא. דלמא חמי למישרי חליה
לכהונה דלא ידעי דהווי מעשרת:
היינו דקמי פסולה ולומרא. ולא קמי
בדיא און זריכה חליה מן האחין.
אלא לידן. דלמדת חליה מעליהם
הוי לישמעין הא דאינע זריכה חליה
ואנא ידענא דאסורא בקרובין ופסלה
אין הכהונה: ואידי דסנא רישא לא
פסלה. חליה חנא דהסם לא מני
למימר ולריכה חליה חנא נמי סיפא

פסלה ולא איירי בתוליה: אין הולד
של קיימא יקיים. הכונן יימחו ונמלאת
מעוברת: היינו דקאני יקיים. דלא
מזרין ציאת לאחר שפילה ואם בא
לגרסה בנה מגרסה לחיפורה בא
בציאה קמייתא וציאת מעוברת שמה
ציאה דקס"ד יקיים דקאני ממני' לאו
חיבה היא אלא הסירא משום דמלא
כוסא אס הולד של קיימא יוליא: דמלא
סני בלא"ה. לאו מעטירה בלא ציאה
לאחר שפילה דאס לא יחזור ויצעוו
לא מצי למפטרה בגט דאין אדם יכול
להוציא את יימחו בגט אח"כ כנסה
תחלה וציאת מעוברת לאו שמה ציאה
בתוליה גמי לא פסגר למפטרה הוציא
וממ"ם בא עליה: רלא יוליא. בגט רלא
יקיים מיבעי ליה: אלא שמה לא יהא
ולד של קיימא. ונמלאת וקוקה ליבס
וציאת מעוברת לא שמה ציאה:
דכל

רבת חליצת מעוברת לא שמה חליצה אמאי פסלה מן
חומרא בעלמא א"ל איתיביה ריש לקיש לר' יוחנן אין
אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו ופסלה מן
דאמינא חליצת מעוברת לא שמה חליצה היינו דקתני
מרא ולא קתני אינה צריכה חליצה מן האחין אלא
מה מן האחין מיבעי ליה א"ל אין הכי נמי ואידי דתנא
סיפא פסלה איתיביה רבי יוחנן לר"ל אין הולד של
לדידי דאמינא חליצת מעוברת שמה חליצה וביאת
ששום הכי קתני יקיים אלא לדידך דאמרת חליצת
חליצה וביאת מעוברת לא שמה ביאה יחזור ויבעול
יקיים יחזור ויבעול ויקיים דלא "סגי איבא דאמרי
מן אין הולד של קיימא יקיים בשלמא לדידי דאמינא
ה חליצה וביאת מעוברת לא שמה ביאה היינו דקתני
סגי דלא סגי בלאו הכי אלא לדידך רצה יוציא רצה
אידי דתנא רישא יוציא תנא נמי סיפא יקיים מיתבי
את מעוברת הרי זו לא נתשא צרתה שמא היא וולד
אין הולד בן קיימא מיפטרה צרתה אלא אימא שמא
היא וולד בן קיימא מעוברת שמה ביאה אמאי לא
ביאה של חברתה אמר אביי בביאה כולי עלמא לא
ילגינן בחליצה רבי יוחנן סבר חליצת מעוברת שמה
לא שמה ביאה ר"ל סבר ביאת מעוברת לא שמה
לא שמה חליצה אמר ליה רבא מה נפשך אי
ביאה חליצת מעוברת שמה חליצה ואי ביאת
ה חליצת מעוברת נמי לא שמה חליצה דהא קר"ל

וְלִי עֲלֵמָה אֵם פִּינִי. הִיא דִקְאֻמֶר לְעִיל אִיחִיבִיהַּ הַכּוֹס יִבְמָמוֹ
מִהַ דּוֹמְחִין: בִּי פִינִי בַחֲצִיצָה. וּבְצִיָּה מוֹדֶה שֶׁלֹא יֵבֵא לִידֵי אִסּוּר:
בְּשִׁלְמָה

החולץ לליבמו וגמצתו מעוברת. הא דלא נקט החולץ למעוברת כדנקט בגמ' משום דרבותא היא דלע"ג דלא היה עובר וכו' בשעת חילוף וינאח חילוף מעולה אפילו הכי לא תפסלה בזמן שהולד כקיימא ובגמ' נקט גמי למעוברת לרבותא דלע"ג שסבור עוברת כיון שהפילה חילוף מעלייתא היא א"כ נקט ממנאח משום קיפא דהתם לא מלי למימי הכונס לליבמו מעוברת דא"כ מיד הוא ולא מייחיד קרנן דלא שז מדיעבדו:

מעוברת. בחולץ תוך

ופסלה מן הכהונה
 ונמצאת מעוברת ויל
 קיומא יוציא יוחיבין מ
 קיומא יקים ^אספק מ
 בן שבעה לאחר ויצא
 באשם הלוי: **גמ'** א
 והפילה רבי יוחנן אמ
 מן האחין ר"ל אמר יצ
 י"ר יוחנן אמר א"צ ח
 מעוברת שמה חליצה
 ביאה ור"ל אמר צר
 חליצת מעוברת לא
 מעוברת לא שמה
 איבעית אימא ק
 סברא ^(ה) איבעית אימא
 אם יבא אליהו ויאמר
 מפלה מי אלו בת חלה
 נמי הגלי מילתא למי
 חשים משמע ולא גבייל חליצה:

צריכה חליצה מן האחין. ולא דוקא מן האחין דהיה דגלה פסקה ויקח חתולן |א| ואי נמי מן האחין של מת קאמר: **והא** י"ח דהיה. כיון דהפליג לבקור אלב כר קיימא לא א"נ כשהוא בר קיימא נפקא מן מלהקים שס ומלא יממה פטו לזה שאין שמו מחוי: **וריש** אביי בברב בן איז א"ר יהושע עריה. הוולג ונחלומה שעה הייה רחוי להקיים ו"הא"י אי"כ תפטר לשוק בלא חליצה כמו בזרע פסול דנפקא לו |וגלי דף גכ| נמי מתלין לו ופאלי נמי דאמרין לקמן דולד אינו פוטור עד שאל לאייר העולם ויס לומר דאמרין נמי עיין בעלוי שלא תחלוך ולא תשקא כל זמן שפועמדת ספק: **תגלי** מ"הא אבייבפסוק **א** אסתר: א"ע"י דלקמן ודף מחא: גבי ספקות שקידש אחת משתי אחיות תשקילן לא במ חליצה ויבוס כיון דאס יבוא אליהו ויזמר דלא קדש לא דמי דהא א"ן או ספק רחוי להחזכר בעכשיו שא"כ לידע העמידות אלב הכס א"כ לידע אלא מה שזאמות שעה וא"כ לריש לקיש הכונס יבממו מעוברת והסילה אחאי פטור מן האחין כיון דביאות מעוברת לא שמה יבאה א"כ אשח אח שלם במקום מנוח היא ואר"י דאפי"ל לא מחייב מדי דהוא חקטן שכל על יבמות גדולה דאמר תלמו" (דף נט) דמתגלי:

רצח יוציא רצח יקיים מיביעא ייה.
והא דקמינא עיל גבי ד' חזין
ב'ש' אומרים יקיימו ולא קמי רזו
מזוס הסתם לילכ למיעוט: הרי"ו
אלה הנשא ירהיה. שם שלח משל
ושל חננאל אלכ' אטנרין שלח
לגדמ' וכו' אלכ' בפרק המעלה (וכה דף כז.) גבי פניו ממוסמקין וכו'

עין משפט
גר מצוה

א וְאִי מִיָּה מְלֵכֶת
יֵשׁוּעַ הֵלֵךְ כִּי מָגַן
פָּשָׁן וְהָ טוֹשִׁיעַ אֲדִמֶּה
סִמָּן קֶדֶם שִׁמְיוֹן ב
ב וְאִי שֶׁ הֵלֵךְ כִּי
טוֹר שִׁים שִׁמְיוֹן:
ג וְאִי מִיָּה מְלֵכֶת
שָׁנֹת הֵלֵךְ א
ד וְאִי מִיָּה מְלֵכֶת
יֵשׁוּעַ הֵלֵךְ כִּי מָגַן
פָּשָׁן וְהָ טוֹשִׁיעַ אֲדִמֶּה
סִמָּן קֶדֶם שִׁמְיוֹן ו
ה וְאִי שִׁים מְלֵכֶת
שָׁנֹת הֵלֵךְ נ
ו וְאִי מִיָּה מְלֵכֶת
יֵשׁוּעַ הֵלֵךְ כִּי מָגַן שֶׁ
טוֹשִׁיעַ שִׁמְיוֹן קֶדֶם
סִמָּן ב
ז וְאִי שֶׁ טוֹר שִׁים שִׁמְיוֹן
סִמָּן:

פּוֹת יִשְׁנִים

[illegible]

תוס' חד מקמאי

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones